

מהזור לכל מועדי השנה

כולל

כל התפלות והפיוטים

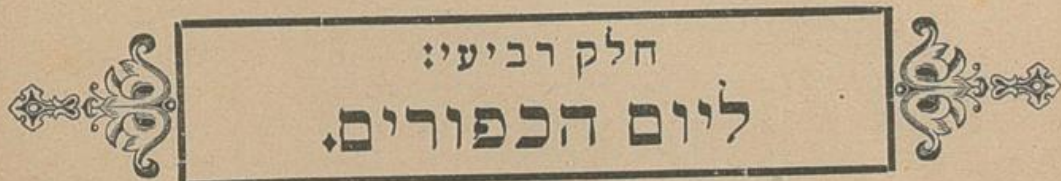
כפי מנהג המדינות

פולין, בעהמען, מעהרען ואונגארן.

מסודר בסידור נאה ומוגה בתכלית הדיוק

עם תרגום אשכנזי

מהחכם זלמן כוכב טוב שמערי.

וויען, שנת תרמ"ז לפ"ק.

אייגענטהום אונד פערלאג פאן יאָז. שלעזינגער'ס בוכהאנדלונג

וויען, זייטענשטעטענגאססע, 6.

MACHSOR.

Die sämtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Vierter Theil:

Für das Versöhnungsfest.

Wien, 1889.

Eigenthum und Verlag von

Jos. Schlesinger's Buchhandlung

I., Seitenstettengasse Nr. 5.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

שחרית

Seite

שמונה עשרה bis u. f. w. nach יגדל 1

Gebetordnung nach Schemone Gffre.

אמצת bis אימך, מסוד, ברוך אתה	33
ומצמיח ישועה bis זכרנו	37
מחיה המתים bis עד יום מותו	39
מלך מאוין, מלך שוכן עד, אנא סלח נא, ואתה קדוש, ימלוך	40
היום יכתב	48
מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים alle	51
חאדרת והאמונה	61
לאל עורך דין	68
u. f. w. קדושה, נעריצך	86
כי על רחמך, סלח לנו סליחות	115
זכור רחמך, מפלטי אלי, שופט כל הארץ, אל תבא, שלש עשרה מדות	132
זכור לנו ברית אבות	142
י'קום פורקן (Am Sabbath) הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר התורה אשרי, הכנסת התורה, הזכרת נשמות, Gebet für den Landesfürsten,	162

מוסף

Gebetordnung nach Schemone Gffre.

ומצמיח ישועה bis זכרנו, מסוד, ברוך אתה	192
מחיה המתים bis עוד בו נשמתו	196
מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים alle, ובכן אמרו לאלהים	206
עם דרי מטה bis ונתנה תוקף לנו ובכן ולך תעלה קדושה	214
סדר העבודה ganz, וכל מאמינים, חמול על מעשיך. u. f. w. קדושה, נעריצך	217
אל ארך אפים, סלה לנו סליחות	256
את הברית ואת החסד (עקדה), אם יוספים אנחנו (פזמון), אדם איך זכה	262
סדר הוכן. u. f. w. זכור לנו ברית אבות, זכור רחמך	274
הכנסת ספר תורה, הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר תורה	293

מנחה

Gebetordnung nach Schemone Gffre.

מחיה המתים bis זכרנו, לעונים bis מסוד und ברוך אתה	312
מי כעמך ישראל bis u. f. w. אמונת אום נוסרת, ואתה קדוש, ימלוך	315
חנון ורחום אתה bis ובכן תן פחדך, חמול, קדושה, ככתוב	319
כי על רחמך, סלח לנו סליחות	321
והיו לה' מגישי מנחה bis משאת כפי, ה' ה' אל רחום וחנון bis אנשי אמונה	326
bis zu Ende זכור רחמך, אמונים בני מאמינים (עקדה), סלח נא לעון	339

נעילה

wird ganz so gebetet, wie es hier gedruckt ist.

שחרית

Lobgefang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

שיר תהלה

ען ז' חנועות ויחד ז' חנועות ויחד ז' חנועות
זלת וכן זסוגה, וזחוכו לזוף י"ג בעקרים.

יגדל אלהים חי וישתבחה.

נמצא ואין עת אל-

מציאותו: אחד ואין יחיד

ביחודו. נעקם וגם אין סוף

לאחדותו: אין לו דמות

הגוף ואינו גוף. לא נערוך

אליו קדשותו: קדמון לכל-

דבר אשר נברא. ראשון

ואין ראשית לראשיתו: הנו

אדון עולם לכל-נוצר. יורה

גדלתו ומלכותו: שפע

נבואתו נתנו. אל אנשי

סגלתו ותפארתו: לא קם

בישראל כמשה עוד. נביא

ומביט את-תמונתו: תורת

אמת נתן לעמו אל. על-

יד נביאו נאמן ביתו: לא-

יחליף האל ודא ימיר דתו.

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit. Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

ברוך Gelobt seist du Gott,

לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ: צוֹפֵה
וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ. מִבֵּית לְסוֹף
דְּבַר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל!
לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ. יִתֵּן
לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח
לְקַץ יָמָיו מְשִׁיחָנוּ. לְפָדוֹת
מִחֲבֵי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מֵתִים
יִחְיֶה אֵל בְּרוֹב חֶסְדּוֹ.
בְּרוּךְ עַד־יְעַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

ס' עורכנ מ'סד ו'ז' חנועות ו'סד ו'ז' חנועות
ז'למ וכן ז'סוגר:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּמָרָם
כְּלִי-יְצִיר נִבְרָא: לַעֲת נַעֲשֶׂה
בְּחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מֶלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא:
וְאַחֲרַי בְּכָלוֹת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלוֹךְ
נִוְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הַיּוֹם. וְהוּא
יְהִי בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל-לוֹ לְהַחֲבִירָה: בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית וְלוֹ הָעוֹז
וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵאֵלֵי.
וְצוּר חֲבָלֵי בְּעַת צָרָה: וְהוּא נָסִי
וּמְנוֹס לִי. מִנֵּת פּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישָׁן
וְאֶעִירָה: וְעַם-רוּחִי גּוֹיָתִי. יְיָ לִי
וְלֹא אֵירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Welten-throne, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seiest du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seiest du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labsal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

מִלֶּדֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת
יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּדֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ
נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי
כַּסָּא כְבוֹדְךָ שָׁאֵם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אֹי יִסְתֵּם אֶחָד
מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּדֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק
בְּדַבְרֵי תּוֹרָה:

וְהֵעֲרַבְנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-
דְּבַרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֶנְחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
שְׁמֶךָ וְלוֹמְרֵי תּוֹרָתְךָ: בְּרוּךְ

finden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seiest du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

יברך „Gott segne dich und behüte dich!

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!“

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maasß ist (im Gesetze): Die Erde des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit; Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre) die geht über Alles.

אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wahrenst sie

אתה יי המלמד ו תורה
לעמו ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בחר
בנו מכל העמים ונתן לנו
את תורתו. ברוך אתה יי
נותן התורה:

יברכה יי וישמרך: יאר

יי פניו אליך ויהנה: ישא יי

פניו אליך וישם לך שלום:

אלו דברים שאין להם שיעור

הפאה והבבירים והראיון

וגמילות חסדים ותלמוד תורה:

אלו דברים שאדם אוכל

פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת

לעולם הבא. ואלו הן. כבוד אב

ונאם וגמילות חסדים והשכמת

בית המדרש שחרית וערבית

והכנסת ארחים ובקור חולים

והכנסת פלה והלנית המת ועיון

תפלה והבאת שלום בין אדם

לחבירו ותלמוד תורה פנגד כלם:

אלהי נשמה שנתת בי

שהורה היא. אתה בראתה

אתה יצרתה אתה נפחתה

בי. ואתה משמרה בקרב

In mir, du nimmst sie einst von mir, und wirfst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommt. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Söhne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen;) nicht zu einem Weibe hat gemacht.

(Frauen sagen:) nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebogenen aufrichtet;

ואתה עתיד לטרה ממני
ולהחזירה בי לעתיד לבא:
כל־זמן שהנשמה בקרבי
מודה אני לפניך יי אלהי
ואלהי אבותי רבון כל
המעשים ארון כל
הנשמות: ברוך אתה יי
המחזיר נשמות לפגרים |
מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לשכוי בינה להבחין
בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

Frauen sagen:

Männer sagen:

שלא עשני אשה: | שעשני כרצונו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם זוכה כפופים:

Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי מִוֹגֵה עִיךְ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יְהוָה, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei! —

לְעוֹלָם Es lehren die Weisen: „Vor Allem soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen.“

רבוֹן הַיְהוָה אֱלֹהֵי כָל הָעוֹלָמוֹת! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמִחֶבֶר וְרָע וּמִשָּׂכֵן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִשְׂטֵן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדָה עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיִּאמֶר:

רבוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ מָה יְשׁוּעָתֵנוּ מָה

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig; dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

אבל Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweiht; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

לפיכך Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

כַּחֲנוּ מַה-נְּבוֹרֵתֵנוּ מַה-
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל
הַגְּבוּרִים כִּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי
הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחַכְמַיִם
כְּבֹלֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כְּבֹלֵי
הַשֵּׁפֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תְּהוּ וַיְמֵי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ
וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה
אִין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי
בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם
אֲדָבָךְ. שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּהַר
הַמֹּרְיָה. זָרַע יִצְחָק יְהוּדוֹ
שְׁנַעַקְדָה עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ.
עַדֵּת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ.
שְׁמֵאֱהָבְתָךְ שְׁאֱהָבְתָ אֹתוֹ
וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ.
קָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכֵךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
וּלְפָאֲרֶךְ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וּלְתַת-שְׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ.

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel?

Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott!“

ברוך געפriesen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhst und wir mit dir erhöhst und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmels Höhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

אשרינו מה טוב חלקנו
ומה נעים גורלנו ומה יפה
ירשתנו אשרינו שאנחנו
משכימים ומעריבים ערב
ובוקר ואומרים פעמים
בכל יום:

שמע ישראל

יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא
העולם אתה הוא משנברא
העולם אתה הוא בעולם
הזה ואתה הוא לעולם
הבא קדש את שמך על
מקדישי שמך וקדש את
שמך בעולמך ובישועתך
תרים ותגביה קרננו: ברוך
אתה יי מקדש את שמך
ברבים:

אתה הוא יי אלהינו
בשמים ובארץ ובשמי
השמים העליונים. אמת
אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדך אין

Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

אלהים. קבץ קוֹיָךְ מְאַרְבַּע
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ
כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְדָךְ לְכֹל
מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ בְּעֲלִיזוֹנִים אִוֹ
בַּתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מַה־
תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם
עָשִׂה. עֲמָנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה
שְׂכָתוֹב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְצִי אֶתְכֶם
כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וּלְתִהְלֶה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

סמות ל' י"ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּי־וֹר נְחֻשֶׁת וּכְנָו
נְחֻשֶׁת לְרַחֲצָהּ וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וּנְתַתָּה
שָׁמָּה מִיָּם: וְרַחֲצוּ אֶהָרָז וּבְגָדוֹ מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:
בְּבֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ־מִיָּם וְלֹא יָמָתוּ אִוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־

הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִמְתּוּ וְהִיטָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וּלְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בָד וּמְכַנְּסֵי-בֵד יִלְבַּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֵלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּשְׂמֹן אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשֵׁט אֶת-בְּגָדָיו
וּלְבַשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּחָנֶה אֶל-מְקוֹם טְהוֹר:

במדבר כ"ח

Der Ewige redete mit Mo-
scheh und sprach: Gebiete den Kindern
Sisraels und sage ihnen: Mein
Opfer, nämlich meine Speise, welche
mein Feuer verzehret mir zum an-
genehmen Geruch, müßt ihr sorg-
fältig jedes zu seiner Zeit darbrin-
gen. Sage ihnen also: Dieses ist
das Feueropfer, das ihr dem Ewi-
gen zu Ehren darbringen sollt:
Zährige Lämmer ohne Leibesfehler,
zwei jeden Tag, als fortbestehendes
Brandopfer. Das eine Lamm bringst
du des Morgens, und das andere
zwischen beiden Abenden; dazu ein
Zehnthheil eines Epha feines Mehl
zum Mehlopfere, eingerührt mit einem
Viertel eines Hin gestoßenen Oels;
das tägliche Opfer, wie es bereits
am Berge Sinai gebracht, und dem
Ewigen zu Ehren zum angenehmen
Geruch vom Feuer verzehret ward.
Zu jedem Lamm gehört ein Vier-
theil Hin zum Trankopfer; auf das
Heilige soll der unvermischte Opfer-
wein dem Ewigen zu Ehren aus-
gegossen werden. Das andere Lamm
bringst du zwischen beiden Abenden
mit eben dem Mehlopfere und Trank-
opfer wie des Morgens, dem Feuer
bestimmt, ein angenehmer Geruch
dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mitter-
nächtlichen Seite des Altars vor
dem Ewigen schlachten, und die
Söhne Ahron's, die Priester, sollen
das Blut um den Altar sprengen.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶת-קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי
תִשְׂמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדָיו:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּגֵי-שָׂנֵה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד:
אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם: וְעִשְׂוֹרִית הָאֵיפָה סֶלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּתְיֹת רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן: עֹלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בְּהַר
סִינַי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד גִּסְדָּ שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת-דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אִתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קַטְרֹת הַסַּמִּים בְּזִמְנָם
שְׂבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹחָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטוּף וְשַׁחֲלֵת וְהִלְבַּנָּה
 סַמִּים וְלִבְוֹנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה׃ וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְרֵת רִקַח
 מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח מְהוּר קָדֵשׁ׃ וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתֶּה
 מִמֶּנָּה לְפָנַי הַעֲדֹת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לָךְ שִׁמָּה קָדֵשׁ
 קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֵת סַמִּים
 בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירֶנָּה׃ וּבִהְעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת־
 הַנֶּרֶת בֵּין הָעַרְפִּים יִקְטִירֶנָּה קַטְרֵת תְּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
 תָּנוּ רַבָּנָן פְּסוּם הַקַּטְרֵת. הַצָּרִי וְהַצְפוּרָן הַחֲלֹבָנָה וְהִלְבְּוֹנָה
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וְקִצְיֵעָה. שְׂבֹולֶת נָרְד וְכַרְבּוּם.
 מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר
 וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעַה קַבִּין.
 יֵין קַפְרִיסִין סֵאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין.
 מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבַע הַקַּב. מַעֲלָה עֲשָׂן כָּל
 שְׁהוּא. רַבִּי נֹתָן אָמַר אֵף כַּפֶּת הַיֶּרֶדָן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נֹתָן בָּהּ
 דְּבַשׁ פְּסֻלָּה. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חַיֵּב מִיתָה׃

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף.
 הַנּוּטָף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּדִית כְּרִשִׁינָה שְׁשִׁפִּין בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן
 כְּדִי שִׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי
 שִׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי
 רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד׃

תָּנִיא רַבִּי נֹתָן אָמַר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק. אָמַר הַדֶּק הַיֵּטֵב
 הַיֵּטֵב הַדֶּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפֶּה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה לַחֲצֵאִין כְּשִׁרָה.
 לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל. אִם
 כְּמִדְתָּהּ כְּשִׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חַיֵּב מִיתָה׃
 תָּנִיא בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁנִים אִו לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה
 כְּבָאָה שֶׁל שִׁדִּים לַחֲצֵאִין׃ וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא. אֵלּוּ הָיָה נוֹתָן
 בָּהּ קוֹרְטוּב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה
 אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאוֹר
 וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי׃

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בושח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
 אתה סתר לי מצור תצרני רני פלטתם סובבני סלה: וערכה ליי
 מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 אביי הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא
 דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת.
 ומערכה שניה של קטרת קדמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור
 שני גזרי עצים קדם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי
 קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם
 התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי
 גרות קדמת לקטרת. וקטרת קדמת לאברים. ואברים קודמין
 למנחה. ומנחה קדמת לחביתין. וחביתין קודמין לגסכין.
 וגסכין קדמין למוספין. ומוספין קדמין לבזיכין. ובזיכין קדמין
 לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערף עליה העלה והקטיר
 עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

תפלת רבי נחניא בן הקנה:

אבנ'יתך
 קרע'שטן
 וגד'יכש
 כטר'צתג
 חקב'טנע
 יגל'פוק
 שקו'צית

אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה.
 קבל רנת עמך שגבנו טהרנו גורא.
 גא גבור דורשי יהודה פכבת שמרם.
 פרכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.
 חסין קדוש ברוב טובך גהל עדתך.
 יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
 שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיזר
 פהנים בעבודתם ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב
 בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא
 ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך
 כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו. כמא שנאמר ונשלמה

פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: וְנֹאמַר וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב: וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאִת וְלָאֵשׁם וְלַמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

(Am Sabbath.)

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehl-opfer zwei Zehntheile feines Mehl mit Del eingerührt nebst dem Trank-opfer. Dieses ist das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfer, nebst dem Weinopfer dazu.

וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תָּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת בַּשַּׁבָּת עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל-זִבְחִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב מִתְּנָה אַחַת מִהֵן מְעַכְבֶּת. שְׁיָרֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל-יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל-מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם-לֹא נָתַן לֹא עָבַב: פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים וּשְׁעִירֵים הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל-הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מִהֵן מְעַכְבֶּת. שְׁיָרֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עָבַב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׂרְפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיר אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מְעַדּוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת. כִּי־צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֵא-לוֹ לְקַרְן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית. מְזֻרְחִית צְפוּנִית. צְפוּנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן-הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל-מֵאֲכָל לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת: הָעֹלָה קָדֵשׁ קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקָבִיל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּמְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְּנָה וְכָלִיל לְאֲשִׁים: זִכְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן

אַשְׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזִילוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה
 אֲשֶׁם נְזִיר אֲשֶׁם מְצֹרַע אֲשֶׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבוּל דָּמָן
 בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
 לַפְּנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד
 חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאִיל נְזִיר קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם
 מֵהֶם בְּיוֹצֵא בָּהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם
 וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: שְׁלָמִים קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
 לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוֹרָם מֵהֶם
 בְּיוֹצֵא בָּהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם
 וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמְּעֻשָׁר וְהַפֶּסַח קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ
 בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנֵה אֶחָת. וּבִלְבָד שְׁחִיטָתוֹ בְּנֶגֶד
 הַיְסוֹד: שְׁנֵה בְּאֲכִילָתוֹ הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמְּעֻשָׁר לְכָל־
 אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:
 הַפֶּסַח אֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלֶּא בְּיְלָה וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד חֲצוֹת
 וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלֶּא לְמַנּוּיָו וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלֶּא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
 בָּהֶן: מִקָּל וְחוֹמֵר וּמִגְּזֵרָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אֶחָד. וּמִבְּנִין
 אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל
 אִי אַתָּה דָן אֵלֶּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צְרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְּרָט
 שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד
 לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יֵצֵא אֵלֶּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כֵּלּוֹ יֵצֵא. כָּל־
 דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא
 לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחְמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן
 אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה

בְּכֹל לְוַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יְכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָל לֹ
 עַד שִׁיחְזִירֵנוּ הַכָּתוּב לְכָל לֹ בְּפִרוּשׁ. דָּבָר הַלְמַד מֵעֲנִינוּ. וְדָבָר
 הַלְמַד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־
 שְׁיָבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונתן
 חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לך מנתת יהודה
 וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

צטעט צדיקת סלילית יאמר פסוקים סלו :

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי ו יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹדָר
 לְבָשֶׁת עֲטוּרָה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם בְּיָרִיעָה :

קודם עטיפת סלילית סוונכים :

לְשֵׁם יְחִוּד קִוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתִּיהָ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵי בְּיַחְוּדָא שְׁלִימָא
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל : הַרְיֵנוּ מִתְעַטֶּף בְּטִלִּית שֶׁל צִיצִית בְּדֵי לְקִיָּם מִצּוֹת בּוֹרְאֵי
 בְּפִתּוּב וְעִשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹתָם: וְכִשְׁם שְׁאֲנֵי מִתְכַּפֶּסָה
 בְּטִלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֲזַכֶּה שְׁתַּתְּלֶבֶשׁ נִשְׁמַתִּי בְּטִלִּית נֶאֱחָה לְעוֹלָם הַבָּא
 בְּגֵן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנְצַל נַפְשֵׁי רוּחֵי וְנִשְׁמַתִּי וְתַפְלִיתִי מִן הַחֲיָצוֹנִים :

ואמר זה יתעטף מעונוד ויכרך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית :

ויכסה כלשו צלילית ויאמר ד' פסוקים סלו :

מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוּן : יְרוּיוֹן
 מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻגֶיךָ תִּשְׁקֶם : כִּי עֲמָךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
 נִרְאָה אֹר : מִשׁוֹךְ חֲסִדְךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצַדִּיקְךָ לְיֹשְׁרֵי לֵב :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה מצות ציצית זו
 כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ובנינותיה ותרג"ג מצות התלוים בה. אמן :

קודם ברוך שאמר סוונכים מעונוד זס.

ל מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדוֹד : אַרְוִמְמָךָ יי כִּי דָלִיתָנִי
 וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וְתַרְפָּאֲנִי . יי
 הָעֲלִיתָ מִן־שְׂאוֹל נַפְשֵׁי תִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי־בוֹר : זְמַרוּ לִי חֲסִידֵי